

MICHAŁ PATROŃ
FOTOGRAFIE

Michał Patroń: magister sztuki, fotograf, muzyk, absolwent Akademii Muzycznej w Gdańsku, oraz studiów podyplomowych (kierunek: fotografia) na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej w Lublinie, które ukończył z wyróżnieniem dziekana. Współpracował z Polską Agencją Fotografów „Forum”, „LAJF – magazyn lubelski” i „Dziennikiem Wschodnim”. Redaktor internetowego magazynu fotograficznego „Obscurny”, współtwórca projektu filmowego INN LUBLIN, entuzjasta dokumentu fotograficznego. Zajmuje się również fote- edukacją, popularyzacją fotografii wśród dorosłych i młodzieży. Wykładowca w Lubelskiej Szkole Fotografii, gdzie uczy przedmiotów „Projekt długoterminowy”, „Analiza obrazu fotograficznego”, „Fotografia klasyczna”. W 2014 roku brał udział w „Eastreet” - projekcie dotyczącym fotografii ulicznej Europy Wschodniej. W 2015 roku otrzymał stypendium Prezydenta Miasta Lublin, w tym samym roku zdobył pierwsze miejsce w konkursie fotografii prasowej „Grand Press Photo” w kategorii „Życie codzienne”. Finalista „Grand Press Photo 2017”, laureat drugiego miejsca „Grand Press Photo 2021” w kategorii „Projekt dokumentalny”. Ma na koncie wystawy indywidualne, zbiorowe w kraju i za granicą.

| Unoffensichtlich |

Cykl fotografii realizowany na terenach byłego Generalnego Gubernatorstwa, inspirowany przewodnikiem turystycznym "Das Generalgouvernement" wydawnictwa Karla Baedekera. Książka została opublikowana na polecenie Generalnego Gubernatora Hansa Franka w 1943 roku z przeznaczeniem dla będących na urlopie żołnierzy Wehrmachtu, a także niemieckich biznesmenów, dla których właśnie te ziemie okupowanej Polski były swoistym El Dorado. Oprócz funkcji informacyjnych przewodnik pełnił rolę propagandową z celowym i zupełnym pominięciem treści dotyczących rozgrywającego się przede wszystkim tutaj Holokaustu.

Dotychczas fotografie zostały wykonane w Lublinie, Piaskach, Międzyrzeczu Podlaskim, Trawnikach, Dorohucz, Łukowie, Chełmie, Zamościu, Siedlcach, Krasnymstawie, Radomiu, Krakowie, Szydłowcu, Warszawie, Otwocku, Kielcach, Opolu Lubelskim, Rzeszowie, Nisku, Lubartowie, Radzynie Podlaskim, Głusku, a także w Obozie Koncentracyjnym na Majdanku i Obozie Zagłady w Bełżcu. Zdjęcia przedstawiają współczesny obraz gett, miejsca masowych egzekucji - cmentarze żydowskie, pozostałości po miejscach masowej eksterminacji i inne kluczowe lokalizacje bezpośrednio związane z realizacją planu tzw. „ostatecznego rozwiązania kwestii żydowskiej”.

Skany negatywów czarno-białych 135 i 4x5 cala.

Cykl zajął II. miejsce w konkursie „Grand Press Photo 2021” w kategorii „Projekt dokumentalny”.

Teren Obozu Zagłady w Bełżcu

„Torfwerk Dorohucza”- kopalnia torfu przy obozie karnym w Dorohuczy koło Trawnik

Teren getta w Opolu Lubelskim

„תורבק תיב” - cmentarz żydowski w Międzyrzecu Podlaskim

Operacja „Nisko Reservat” - w drodze do Zarzecza

Teren getta kuracyjnego w Otwocku

| In Situ II |

Fotografie: Michał Patroń, tekst: Grzegorz Pakulski

„Bezpieczeństwo? Jesteśmy naczelnym gatunkiem. Człowiek łapie różne kręgowce, maksymalnie do niego podobne, najlepiej mały i wykonuje na nich badania, albo je zjada.

Rocznie ludzka nauka konsumuje około miliarda szczurów i myszy. Szczury są podobne do jaszczurek. Koty mają oczy jak jaszczurki. Na kotach też robi się eksperymenty, np. wierci dziury w głowach i wkłada elektrody.

Hoduje się też ryby z gatunku Danio rerio. Ten kręgowiec jest do nas wystarczająco podobny by badać na nim nasze reakcje na toksyczne związki. Ryby z oceanów już są prawie wyjedzone. Dzięki badaniom produkuje się leki. Szczepionki i antybiotyki powodują, że ludzi jest bardzo dużo – więcej ich się rodzi i potem długo żyją. Jest ich już prawie osiem miliardów.

Coś takiego jak ludzka depresja, daje się wywołać u szczurów. Systemem do odczytywania pola magnetycznego tkanek, chłodzonego helem o temperaturze prawie końca wszechświata (-269 °C), można wykonać wirtualną biopsję mózgu chorego/leczonego szczura/człowieka.

Ludzie byli podobni do szczurów. Mają inne oczy niż jaszczurki. Koty mają oczy jak jaszczurki. A drzewa? Mamy z tym wszystkim wspólnego przodka. Wszystkie gatunki są z tej samej materii tylko mają w sobie inne informacje genetyczne.

Toczy się koło z wody na ziemię; myszy w ludzi; Słońca w oczy; zdrowia w chorobę”.

Zdjęcia wykonano w 2017 roku w Ośrodku Medycyny Doświadczalnej Uniwersytetu Medycznego w Lublinie. Cykl składa się z trzynastu cyfrowych fotografii, był publikowany w magazynie „Obscurny”.

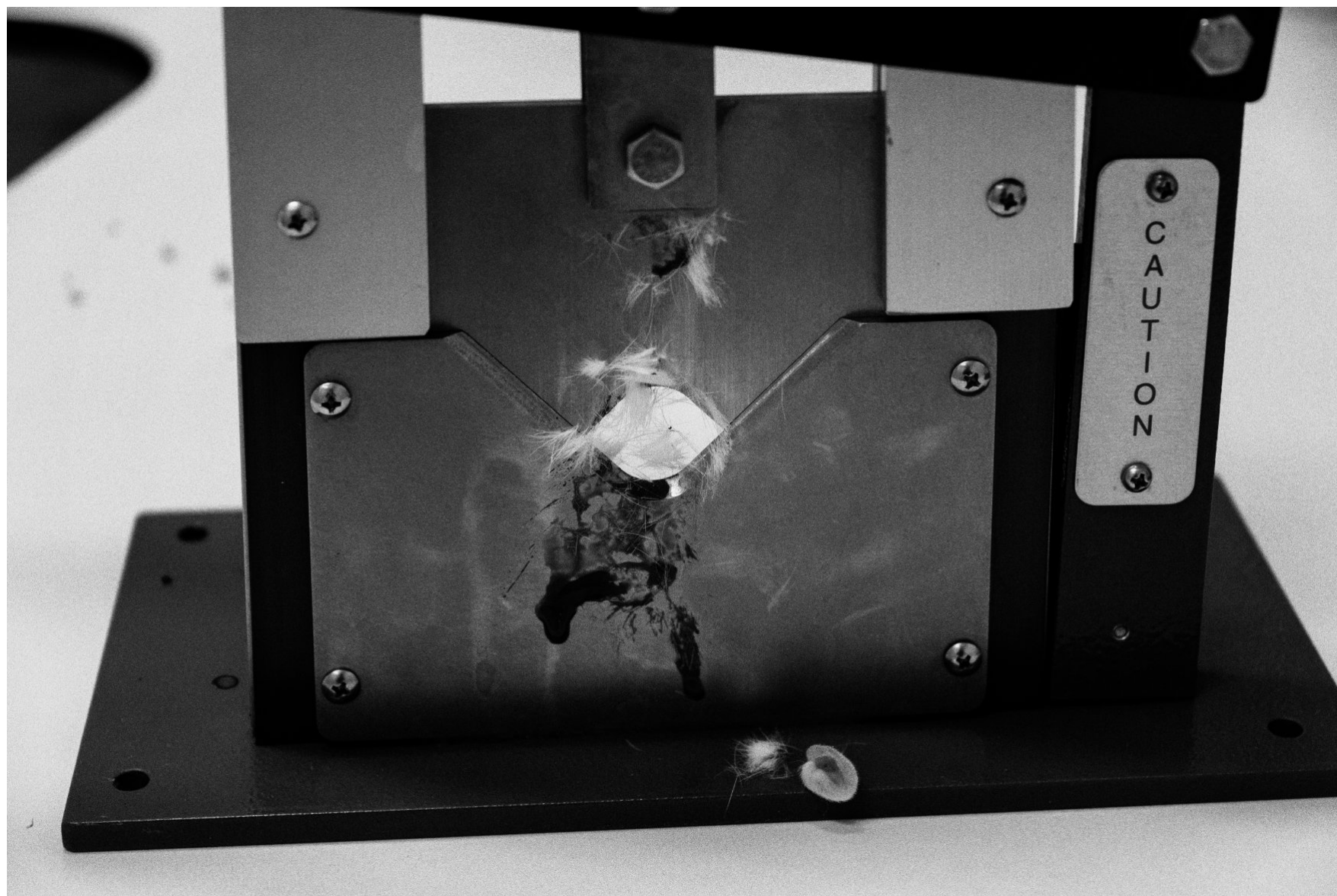
Szczur laboratoryjny szczepu Wistar

Grzegorz Pakulski obsługuje MRI

Ryby z gatunku Danio rerio (fotografia finałowa w konkursie „Grand Press Photo 2017” w kategorii „Środowisko”)

Zakup współfinansowany przez Unię Europejską

|Nadążam|

25. października 2017 roku o godzinie 19:45 wyruszyłem na krótką przejażdżkę rowerową, która po chwili zakończyła się niefortunnym wypadkiem. Straciłem trzy zęby. Dwa udało się uratować, ale odbudowa reszty uzębienia trwała ponad rok, była kosztowna i wiązała się ze żmudną rehabilitacją.

Postanowiłem dokumentować wszystko na zdjęciach.

Z obszernego zbioru obrazów wybrałem 104 fotografie, które dają pełny widok mozolnego procesu wracania do zdrowia, pokazują złożoność zabiegów chirurgicznych w końcu ilustrują pewne aspekty z życia codziennego rekonwalescenta.

Cały materiał fotograficzny został zrealizowany kieszonkowym, aparatem cyfrowym, za wyjątkiem kilku zdjęć wykonanych telefonem przez lekarzy (podczas zabiegów, kiedy nie mogłem fotografować).

Dodatkowo wykonano niezliczoną ilość fotografii RTG, tomografię komputerową, uszkodzona szczęka była obiektem cyfrowego modelowania w technologii 3D.

13. listopada 2018 roku zakończyłem leczenie.

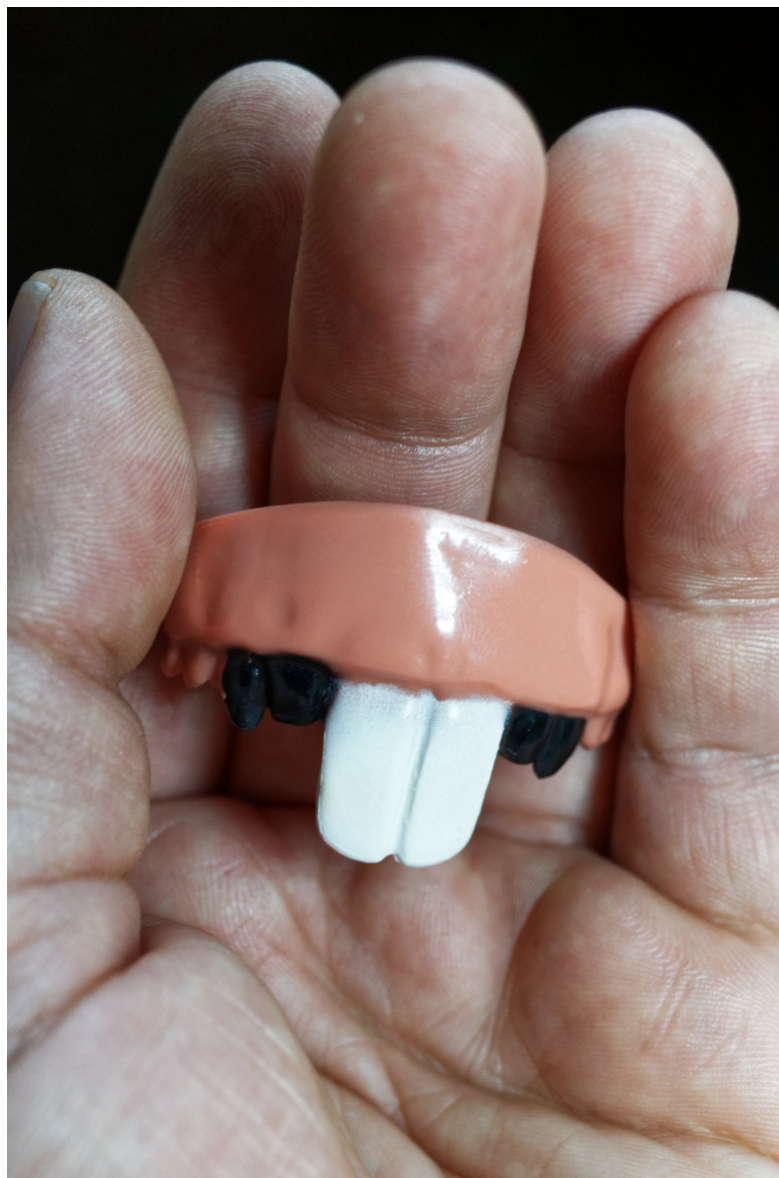
Efekt uboczny: w wyniku wypadku pogodziłem się z ojcem. Nie rozmawiałem z nim pięć lat.

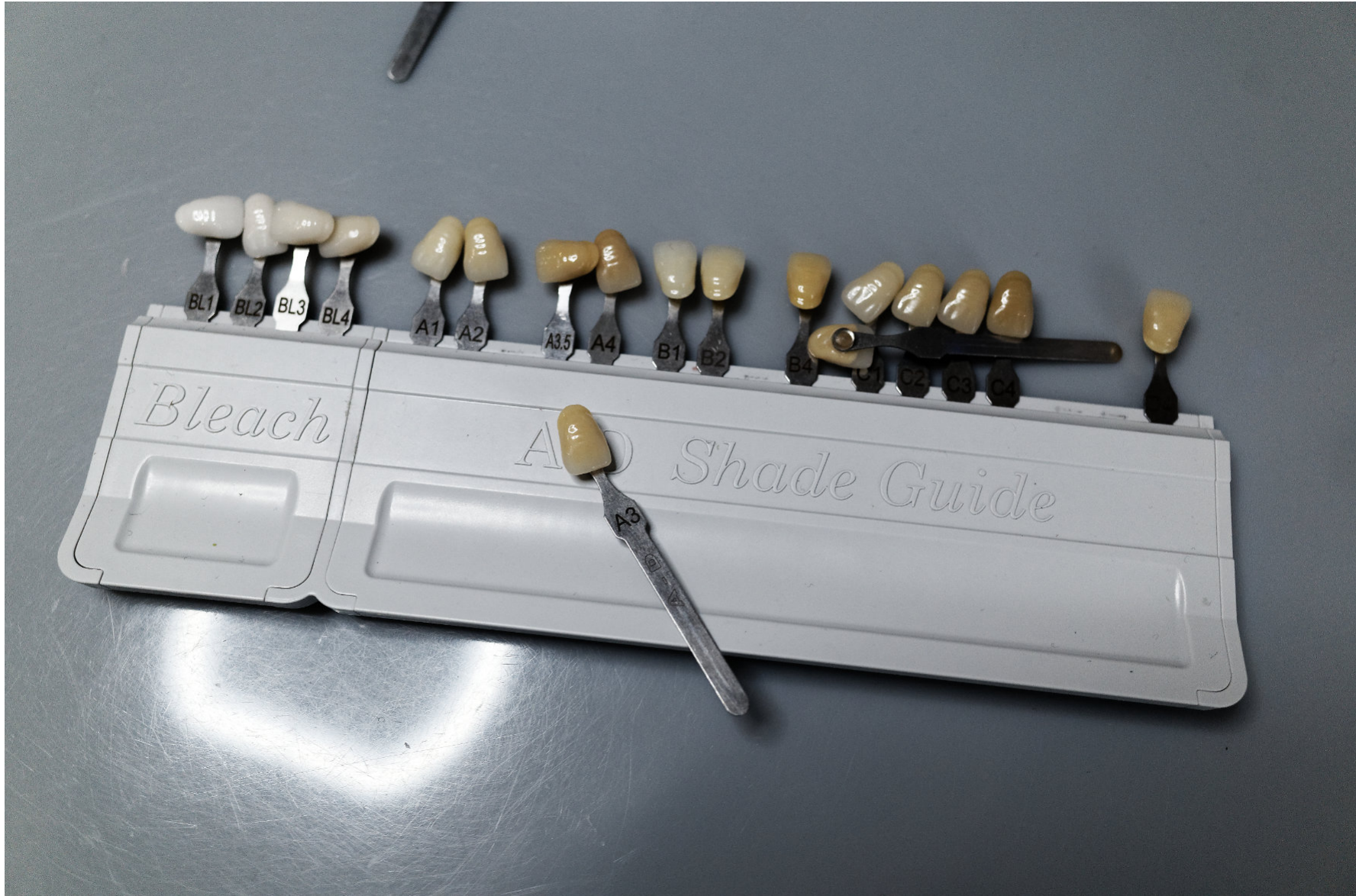
Uśmiech nr 1

Uśmiech nr 2

Uśmiech nr 3

Uśmiech nr 4

Uśmiech nr 5

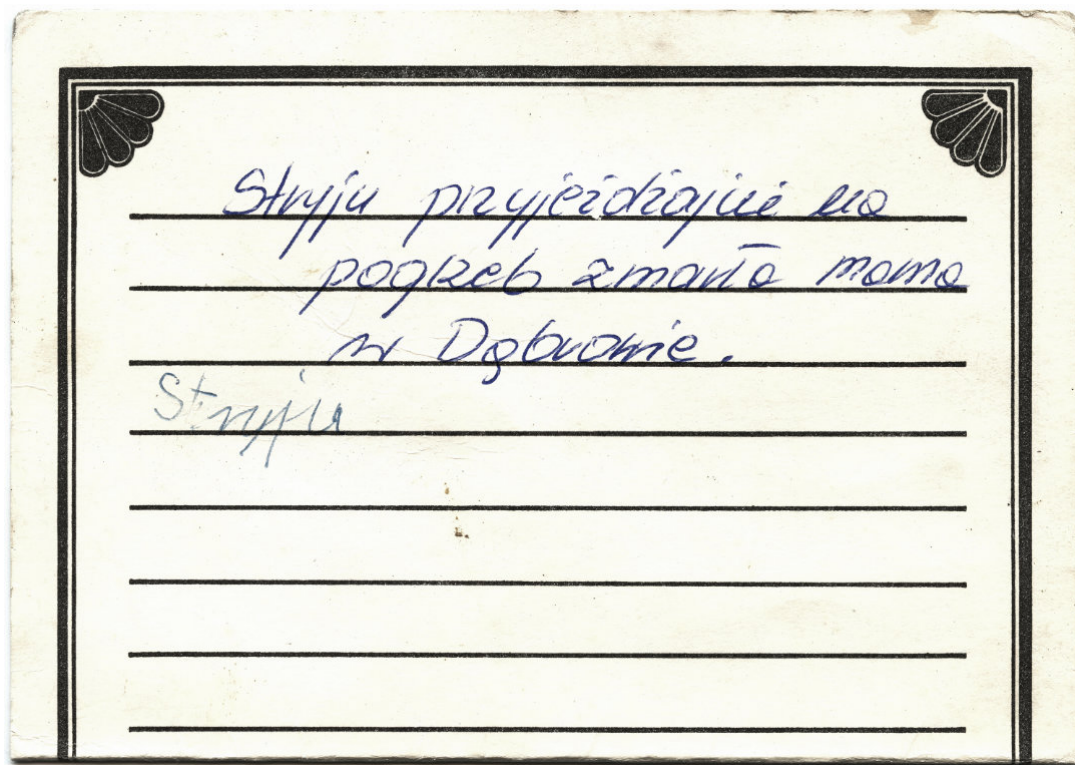
|Jedno z byle jakich żyć|

Historia,
która
prawdopodobnie
nigdy
się
nie
wydarzyła.

Kawałki

Cykl składa się z dziewięciu fotografii i reprodukcji cyfrowych,
opublikowany w magazynie „Obscurny”.

Stryju przyjeżdżajcie na
pogrzeb z matką mamą
w Dobrowie.

Stryju

fotografii,

przedmiotów

znalezionych

w opuszczonym domu.

| In Situ I |

Najniebezpieczniejszy światopogląd mają ludzie, którzy nigdy nie przyglądali się światu. - Alexander von Humboldt

„Z czasem oswajamy się z rzeczywistością i zapominamy, że wszystko jest inne niż się na oko wydaje.

Przeceniamy życie, które jest jedynie przypadkową, bulgoczącą konsekwencją ewolucji materii i wcale nie musi się toczyć.

Żyjemy, tak jak się zwykło żyć, w stygnącym, zagadkowym, drapieżnym, pełnym śmierci i rozkładu kosmosie.

Nowotwory pączkujące z głowy. Pęknięcie kości. Tryskanie krwi. Butwienie kręgosłupa. Grot spod ziemi w serce, w mięsień, w plecy, w oko. Życie pali się w wielkim ogniu słońca.

Woda wysycha.

Boli głowa.

In Situ.

W swoim pierwotnym, naturalnym położeniu, miejscu”.

Fotografie: Michał Patroń, tekst: Grzegorz Pakulski

„In Situ I” to dwadzieścia cyfrowych fotografii, inspirowanych postacią przyrodnika i odkrywcy Alexandra von Humboldta. Zdjęcia wykonano w 2017 roku podczas wielu wypraw po bezdrożach Lubelszczyzny. W tym samym roku fotografie były wystawiane podczas festiwalu „Noc Miasta” w Sumach na Ukrainie. Zwiastun wystawy dostępny [tutaj](#).

Jedno ze źródeł strugi Czechówki

Pan K.

Dychotomia

[bez tytułu]

[R.O.D.]

"Systematycznie niszczy my młode chwasty. Jednocześnie z pieleniem wykonujemy przerywkę zagęszczonych wysiewów, kiedy rośliny wykształcą 2-3 pierwsze liście. Marchew po przerywce lekko przysypujemy ziemią. Międzyrzędzia motyczmy bardzo płytko, aby nie przesuszyć głębszych warstw gleby."

- mgr Barbara Kuszłejko, z cyklu „Przypominamy i radzimy”.
Miesięcznik „Działkowiec”, nr 5, maj 1988 rok.

Inspirowany specjalistyczną prasą, obecnie kontynuowany cykl fotografii cyfrowych, przedstawiający Rodzinne Ogrody Działkowe.

[bez tytułu]

[bez tytułu]

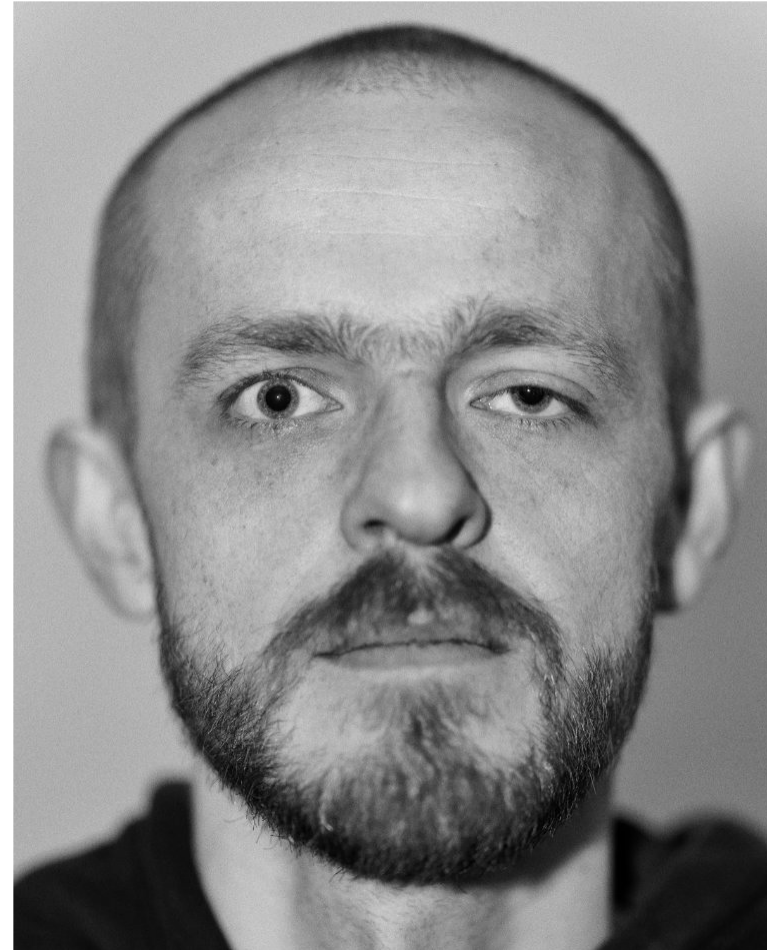
[bez tytułu]

| Me Homo |

Typologia asymetrii twarzy

Wszyscy korzystamy z lustra, jednak tę czynność traktujemy bardzo użytkowo. Patrząc na swoje odbicie sprawdzamy czy jesteśmy uczesani, czy mamy dobrze wykonany makijaż, czy mamy czyste zęby. Nie mamy czasu, by dogłębnie skupić się na widoku swojego oblicza. Różnimy się między sobą, różnimy się sami w sobie. Nasze organy wewnętrzne są asymetryczne, a twarze składają się z dwóch różnych połówek - różnice są większe lub bardzo znikome. Nasza „niedoskonałość” powoduje, że każdy z nas jest niepowtarzalną jednostką.

Realizacja cyklu polega na zebraniu możliwie jak największego zbioru fotografii twarzy. Zdjęcia wykonane są w taki sposób, by możliwe było porównanie w zestawieniu.

WWW.FACEBOOK.COM/ZAPIS.DOKUMENTALNY